

הבעל שוזר

שביעות רצון ניכרת על פניה של חנה רבינוביץ, כשבעלה שאול מגלה נכונות להשתתף איתה בהדחת הכלים במיטבח. משמאל, מנסה חנה תרגיל התחמקות, בניסיון לפרוץ אל הסל. שאול שלם עם העובדה

שאשתו נעדרת לעיתים מהבית בערבים. "אין ניגוד אינטרסים", הוא הסביר, "גם אשה זקוקה לחיים משלה ולתחביבים. לפעמים החברים צוחקים לי, שאני בייבי-סיטר בעוד אשתי מחוץ לבית. אצל הגברים בארץ אין מודעות לספורט, בעיקר לא לספורט הנשים."

הכדורסלניות חושבות אחרת. לדעתן, הן מתייחסות הרבה יותר ברצינות ממה שחושבים: "איך אפשר להגיד את זה, כשאנו מותרות על שיש-שבת בחיק המישפחה לטובת אימון?" שאלה-התרעמה שרה יערי קצוצת השיער בביתה שבקרית-חיים. היא מאשימה את איגוד הכדורסל במצב הנוכחי.

לעומתה, טוענת חברתה איתי מונצ'ר, שהיתה קפטן בקבוצה הפועל חיפה במשך כמה שנים: "יש בנות החושבות שהן עושות טובה ושחייבים לתת להן, ושמגיע להן תמורת מישחקן משהו. אני לא חושבת כמוהן. אני עושה ספורט לשם ההנאה שלי. אני לא קושרת כסף עם המישחק, (המשך בעמוד 58)

לשחק ולהניק
שרה יערי מהפועל חיפה מתגוננת מול זרועותיהן המאיימות של יריבותיה מאליצור, ענת דרייגור וחנה רבינוביץ. משמאל, עם הבעל והבת. שרה חזרה לשחק חודש אחרי הלידה כשעוד הניקה.